

RIDDER TIM

Inge Besaris

Ridder Tim

met tekeningen van Astrid Sam

Ridder Tim is ook een theatervoorstelling. Kijk op: www.theatersnater.nl

© Tekst: Inge Besarlis, 2021

© Omslag en illustraties: Astrid Sam, 2021

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,
Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2021
ISBN 978 90 477 1301 2
NUR 281

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Druk- en bindwerk: Wilco, Amersfoort

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt en verouderingsbestendig papier en geproduceerd in de Benelux, waardoor onnodig en milieuverontreinigend transport is vermeden.

Kijk voor spelletjes, lessuggesties en meer op:
www.lemniscaat.nl

**Voor Nine
die een flinke draak versloeg
en haar zwemdiploma haalde**

INHOUD

1. Muizen	9
2. Ridder Tim	13
3. Beer en het verhaal	17
4. Vergeten	23
5. Wakker	28
6. Papa Paard	30
7. Het kasteel	34
8. Zoeken	41
9. Tim, Draak en Beer	45
10. Niks	51
11. Superplan	53
12. Opstaan	60
13. Haast	64
14. Afzwemmen	68
15. Vlag en wimpel	73

I MUIZEN

‘Wi-hi, waa wih wuh?’

Tim ligt onder zijn dekbed en hoort de stem van papa. De woorden kan hij niet verstaan. Die kunnen niet door het dekbed heen. Zijn mooie, nieuwe dekbed met ridders en paarden. Hij houdt erg van ridders.

‘Wi-hi, waa wih wuh?’

Wat zou papa zeggen? Misschien zoekt hij zijn sleutels. Papa is altijd zijn sleutels kwijt. Tim vindt ze vaak terug. Op de gekste plekken: in de koelkast, op het plankje met wc-rollen en zelfs een keer in de koektrommel! Hij giechelt.

‘Jaaa, ik heb je!’ Papa’s vingers prikken in zijn buik.

‘Niet kietelen!’ gilt Tim. Hij kruipt snel onder zijn dekbed uit. ‘Ben je je sleutels kwijt?’

‘Hoe kom je daar nu bij?’

‘Wat riep je dan?’

‘Ik riep: “Ti-him, waar zit je?”’ zegt papa.

‘Hier zit ik,’ zegt Tim.

‘Dat zie ik,’ zegt papa. ‘Ben je verstoppertje aan het spelen?’

‘Nee, ik ben aan het zwemmen.’

‘Zwemmen?’ Papa trekt een wenkbrauw omhoog.

‘Hoe kun je nou zwemmen in je bed?’

Tim laat het zien. Hij roept ‘Plons!’ en zwemt onder zijn dekbed door naar het voeteneinde. Daar komt hij weer tevoorschijn. ‘Zo zwem ik onder water.’ Dan laat hij zich op zijn rug vallen en schuift over het dekbed terug naar zijn kussen. ‘Zo zwem ik op mijn rug.’ En terwijl hij op en neer springt hijgt hij: ‘Zo ga ik watertrappelen!’

‘Aha!’ lacht papa. Hij leunt tegen Tims bed, het hoge kasteelbed met twee torens dat papa zelf gebouwd heeft. Het is net klaar, Tim heeft er pas drie nachtjes in geslapen.

‘En mag ik vragen waaróm je in je bed zwemt?’

‘Ik ben aan het oefenen,’ zegt Tim. ‘Voor morgen.’

‘Voor het afzwemmen?’

Tim knikt. Hij friemelt aan zijn nagel.

Papa aait over Tims kuif. ‘Maak je niet druk, jongen. Het komt vast goed.’

Tim peutert aan het velletje naast zijn nagel. ‘Ja, maarre...’

‘Je weet toch dat je hartstikke goed kunt zwemmen?’ zegt papa. ‘Anders laten ze je echt niet afzwemmen, hoor.’

‘Dat weet ik wel, maarre...’ Er komt een beetje bloed onder het velletje vandaan.

In zijn broekzak vindt papa een pleister. Hij plakt hem om Tims vinger. ‘Zo, genoeg gepeuterd. Waar ben je precies bang voor?’

‘Nou, morgen in het zwembad zitten er allemaal mensen te kijken. Misschien lukt het dan niet meer..’

‘Hmmm,’ zegt papa. Dan doet hij iets gekks. Hij pakt Tims hoofd, draait het een beetje naar rechts en gluurt in zijn oor. ‘Hmmm,’ zegt hij weer. Daarna draait hij Tims hoofd de andere kant op en kijkt in zijn linker oor. ‘Aha!’ zegt papa. ‘Volgens mij heb jij muizen in je hoofd.’

‘Echt niet!’ roept Tim.

‘Toch wel,’ zegt papa. ‘En die piepen de hele tijd: *Je kunt het niet, het lukt je niet, het gaat mis.*’

‘Dat wil ik niet!’

‘Tuurlijk niet,’ zegt papa. ‘Het zijn ook geen echte muizen. Je bent het zelf. Iedere keer als jij denkt dat het niet lukt, stop je een muis in je hoofd.’

‘O...’ Tim denkt na. ‘Kan ik die muizen ook wegjagen?’

‘Gelukkig wel,’ zegt papa. ‘Zodra jij denkt dat het wél lukt, gaan ze er als de wiedeweerga vandoor.’

Tim begint meteen: ‘Het lukt me wel, het lukt me wel, het lukt me wel.’ De bange bal in zijn buik wordt een ballonnetje dat langzaam leegloopt. ‘Het helpt echt,’ zegt hij.

‘Daarom moet je altijd naar je vader luisteren. Kom eens hier.’ Papa grijpt Tim bij zijn enkels, trekt hem uit bed en houdt hem op zijn kop boven de prullenbak.

‘Wat doe je!’ gilt Tim.

‘Even kijken of ze echt weg zijn.’ Papa schudt Tim goed uit, zwiept hem een paar rondjes door de lucht en gooit hem dan met een grote zwaai terug op bed. ‘Goedgekeurd!’ zegt hij.

Tim ligt te suizebollen op zijn dekbed. Zijn hoofd is warm en duizelig. En licht en leeg. Alle muizen zijn weg.

‘Blijf rustig liggen en doe je ogen dicht,’ zegt papa.

‘Waarom?’

‘Ik heb een verrassing.’

‘Leuk!’ Tim gaat meteen rechtop zitten met zijn ogen wagenwijd open.

‘Ogen dicht,’ zegt papa. ‘En niet gluren.’

‘Oké,’ zegt Tim. Hij doet voor de zekerheid ook zijn handen voor zijn ogen.

Papa heeft altijd leuke verrassingen.

Vorige zomer kocht hij een busje waarmee ze op vakantie gingen. Een oud kampeerbusje met een heleboel roest. Dat schuurde papa eraf. Daarna gingen ze samen het busje verven. Tim schilderde de zon en een boot met Beer erin. En een vliegtuig met mama achter het raampje.

Mama is stewardess. Ze vliegt met een vliegtuig

de hele wereld over. Nu is ze in Amerika. Over twee nachties komt ze weer thuis. Ze kan dus niet kijken bij het afzwemmen. Dat vindt ze heel erg jammer.

Gelukkig is papa er wel. Papa is er altijd. Hij werkt zelfs thuis. Papa maakt beelden en schilderijen. Maar ook gekke liedjes, papieren vliegtuigjes, een kasteelbed en heel lekkere pizza!

‘Kijk maar,’ zegt papa.

Tim doet zijn ogen open. ‘Oooh, wat een mooi ridderpak!’

‘Zelf gemaakt,’ zegt papa. ‘Wil je het meteen aan?’

‘JAAA!’

Papa zet de helm op Tims hoofd.

‘Dat is voor als ik van mijn paard val,’ zegt Tim. ‘Of van mijn fiets, of van de trap.’

Papa lacht. ‘Je bent nogal wat van plan.’

Tim pakt de rode riddercape. Hij heeft deftige gouden randjes en achter op de cape staan twee letters.

‘R.T.,’ leest Tim. ‘Ik weet wat dat betekent: Ridder Tim!’

‘Slimmerd,’ zegt papa.

Tim doet de cape om, over zijn kleren heen.

‘Die cape ruikt naar de oude gordijnen van oma,’ zegt hij, terwijl hij aan de stof snuffelt.

‘Dat kan kloppen,’ zegt papa. ‘Daar heb ik hem van gemaakt.’

‘Fijn.’ Tim aait over de zachte stof. ‘Ben ik nu een echte ridder?’

Papa schudt zijn hoofd. ‘Nog niet helemaal. Eerst moet ik je tot ridder slaan.’ Hij pakt het houten zwaard uit de kast en houdt het boven Tims hoofd.

Tim schrikt. ‘Slaan? Met een zwaard?! Dat wil ik niet!’

‘Held,’ zegt papa. ‘Tot ridder geslagen worden doet geen pijn, hoor.’

‘Echt niet?’

‘Erewoord! Ga rechtop staan, borst vooruit en neus in de lucht. Je moet een riddereed zweren.’

‘Wat is dat?’

‘Iets wat je belooft te gaan doen als je ridder bent.’

Tim knikt.

Papa denkt even na. 'Wees lief voor je vader en moeder, trouw aan je goede vriend Beer en geloof in jezelf. Zweer je dat?'

'Dat zweer ik,' zegt Tim. Hij spuugt tussen zijn wijs- en middelvinger door.

'Wat doe je nou?' roept papa.

'Anders telt het niet,' zegt Tim.

Papa veegt een kloddertje spuug van zijn shirt.

Dan tikt hij met het zwaard op Tims ene schouder, op zijn andere schouder en op zijn hoofd terwijl hij zegt: 'Hierbij... sla ik je... tot Ridder Tim!' Daarna geeft hij het zwaard aan Tim.

Tim gloeit van trots. 'Nu ben ik een echte ridder!'

'Zo is dat!' zegt papa.

3

BEER EN HET VERHAAL

'Beer, kijk eens, ik ben een ridder!' zegt Tim.

Beer zegt niets terug, maar dat hoeft ook niet. Hij begrijpt alles.

Als Tim slaapt, is Beer altijd bij hem. Hij zit op Tims kussen. Dan kan hij alles goed zien.

Vroeger mocht hij vaak met Tim mee: boodschappen doen, naar de bioscoop of met de trein naar oma. Maar dat ging wel eens mis. Dan had Tim hem laten liggen in het boodschappenkarretje, onder de stoel in de bioscoop en ook een keer in het rekje van de trein. Gelukkig draagt Beer een jas met een zak. In die zak zit een briefje: *Deze beer is van Tim*. Met het adres erbij. Zo bracht de postbode hem steeds terug. Maar Tim werd bang dat hij Beer echt kwijt zou raken.

Daarom laat hij hem nu altijd thuis, op zijn kussen.

